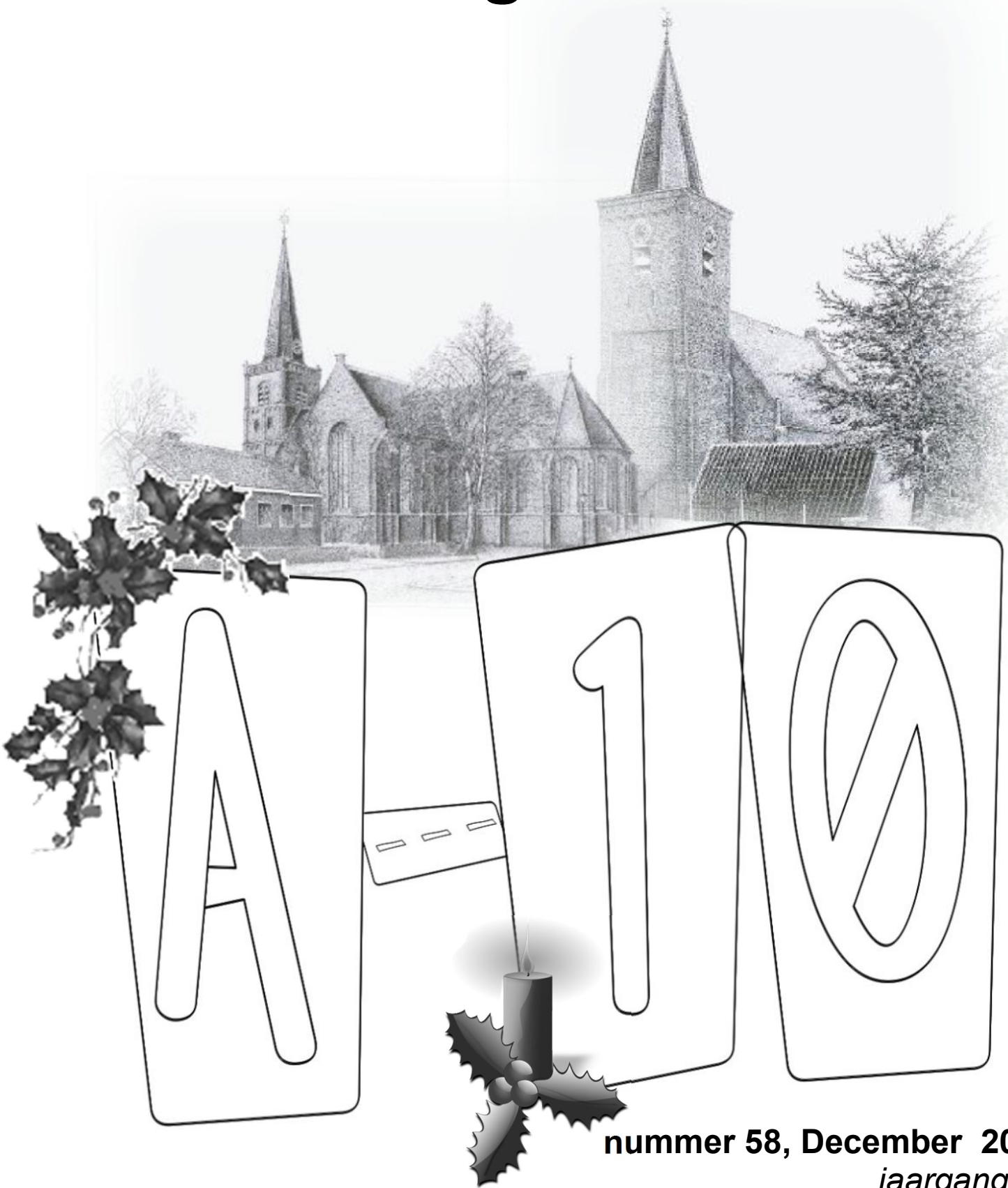

“Want een Kind is ons geboren...”

nummer 58, December 2016
jaargang 18

INHOUD

COLOFON	2
VAN DE REDACTIE	2
KERKRENTMEESTERS	3
ZENDINGSCOMMISSIE	4
WORLD SERVANTS 2017	7
KERKGESCHIEDENIS	12
ISRAEL	14
TOP 2000 – TOP 1008	15
KERSTTRADITIES?	17
VOOR JOU – voor de allerjongsten	18
EEN PIEPKLEIN KERSTFEEST	19
VOOR JOU – 12 MIN	22
VOOR JOU – 12 PLUS	23
WANT ALZO LIEF	23

COLOFON

A-10 is een blad voor onderling verkeer in de Hervormde gemeente te Ameide – Tienhoven. A-10 verschijnt drie á vier maal per jaar.

Redactie: Coby Bos, Inge Kool (opmaak), Ton de Kruijk (hoofdredacteur), Wim Streefkerk.

Met medewerking van: Maarten v/d Dool, Krijn v/d Ham, Joop Krouwel, Jan den Oudsten

Redactieadres: Ton de Kruijk, Hoepmakerstraat 5, 4233 GM Ameide, tondekruijk@hotmail.com

VAN DE REDACTIE

Dag Allemaal,

Het jaar is alweer bijna voorbij, december is een tijd van terug kijken, soms met plezier, soms met verdriet. In 2016 was dat niet anders dan in andere jaren. we konden genieten van b.v. een geboorte van een kind, de doop van kinderen, mooie sport momenten, fijne vakantie, goede resultaten op school, of op het werk, zo heeft ieder momenten waar hij met plezier op terug kijkt.

Aan de andere kant er was ook verdriet, ziekte, het overlijden van een geliefde, mindere resultaten op school, het verliezen van je baan, een echtscheiding van jezelf of van je kinderen, momenten waar je met pijn naar terug kijkt.

Dingen die je soms met anderen kan delen soms ook niet.

Er zijn mensen die naar je willen luisteren, anderen denken daar heb je haar of hem weer het moet maar eens een keer over zijn.

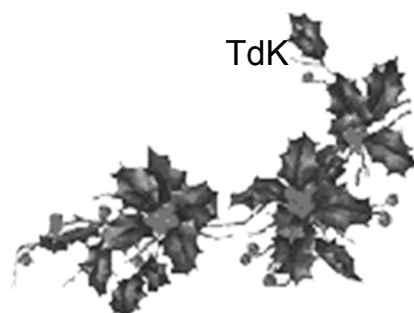
We zijn allen mens. De ene dag hebben we meer geduld dan de andere al gelang onze stemming of situatie

Maar Jezus heeft altijd geduld en zegt; "kom tot mij die allen die vermoeid en belast zijn en ik zal u rust geven."

En de geboorte van die Jezus mogen we elk jaar weer vieren met kerst!

Goede en gezegende Kerstdagen toegewenst.

TdK

KERKRENTMEESTERS

Update onderzoek kerkelijke gebouwen

Aansluitend op het stukje in de vorige A10 hebben we inmiddels een terugkoppeling ontvangen van de verschillende commissies. (Dorp Stad en Land, De monumentencommissie en de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed). Daarbij is duidelijk geworden dat de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed het ontwerp van het gebouw en de positie t.o.v. de kerk niet passend vindt. Aansluitend is weer een bijgewerkt ontwerp ingediend en besproken op het gemeentehuis, waarna we op 16 november van de gemeente Zederik vernomen hebben dat de verschillende commissies niet onwelwillend staan t.o.v. het aangepaste ontwerp.

Er is nu op 13 december een ontmoeting gepland bij de kerk. Na dit gesprek zullen er (hopelijk definitieve) adviezen komen van de betrokken commissies.

We hopen dat de 3 betrokken commissies groen licht geven zodat naar verwachting de gemeente Zederik ook akkoord gaat.

De Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed is de instantie die de zgn. BRIM subsidie (Besluit Rijkssubsidiëring Instandhouding Monumenten) toekent. In de vorige A10 heeft u kunnen lezen dat we €53.000,-subsidie hebben ontvangen van deze instantie, zodat we het belangrijk vinden met het oog op de toekomst om hun adviezen te volgen. De gemeente Zederik is ook nog bezig met het onderzoek hoe het zit met de verkoop van De Hoven en de aula.

Daarover is op dit moment nog niets te melden.

Kerkbalans

Op dit moment worden de laatste voorbereidingen voor de actie kerkbalans 2017 afgerond. We gaan op DV 7 januari 2017 de enveloppen inpakken en deze worden in de week van 23 januari bij u bezorgd en in de week van 30 januari weer opgehaald. U kunt de ophalers een grote dienst bewijzen als de antwoordenvelop klaarligt op 30 januari.

Daarnaast zijn er nog een aantal toezeggingen voor kerkbalans 2016 niet overgemaakt. Kunt u dat deze maand nog nakijken en indien van toepassing in orde maken?

In de laatste A10 van vorig jaar is al aandacht besteed aan de mogelijkheid om giften aan de kerk (dus ook kerkbalans) over te maken als "periodieke gift".

Het voordeel hiervan is dat er geen maximaal aftrekbaar bedrag is en ook geen drempelinkomen. Inmiddels is er ook op de website van de PKN uitgebreide informatie te vinden over deze mogelijkheid:

<http://www.protestantsekerk.nl/steun-ons/donateur/belastingaftrek>

Deze pagina bevat een link Schenkalculator waarmee uitgerekend kan worden of deze vorm van schenking u een voordeel kan opleveren. We hopen natuurlijk dat als dit het geval is u (een deel van) het voordeel aan onze kerk wilt geven. Het kost u dan zelf niets om meer aan kerkbalans te geven!

Er is op deze webpagina ook een link Modelovereenkomst periodieke gift Kerkelijke gemeente 2016 om een invulformulier op te vragen. U kunt ook

Truus van Kekem om meer informatie vragen en zij kan u ook helpen bij het invullen. De formulieren kunnen bij Truus of een van de kerkrentmeesters ingeleverd worden.

Ontruimingsoefening

Met dankdag hebben we weer een ontruimingsoefening gehouden. Deze keer om te ervaren hoe donker het is als de stroom uitvalt. Gelukkig hebben we noodverlichting die automatisch aanspringt als er geen stroom meer is zodat het vrijwel direct weer licht is in de kerk.

Deze oefening was ook gericht op de verstaanbaarheid van de instructie van de koster vanwege het niet kunnen gebruiken van de geluidsinstallatie.

Zoals u heeft kunnen ervaren geeft de noodverlichting ruim voldoende licht. En aangezien de noodverlichting 15-30 minuten blijft branden is het niet nodig om overhaast de kerk te verlaten.

Wacht in zo'n geval op de aanwijzingen van de koster die bij stroomuitval de volgende keer gebruik zal maken van een megafoon, zodat iedereen zijn instructies goed kan verstaan.

Volgend jaar willen we een keer oefenen op een zondag bij een volle kerk en dan wordt één van de uitgangen afgesloten.

Als de uitgangen in het koor en de beuk niet gebruikt kunnen worden, wordt u verzocht de uitgang onder de toren te gebruiken.

Als de uitgang onder de toren niet gebruikt kan worden, wordt u verzocht een van de andere uitgangen te gebruiken. (deze situatie hebben we eigenlijk al een paar keer kunnen oefenen omdat bij harde wind deze uitgang niet gebruikt wordt).

(Het koor is de vleugel waar de ingang zit. De beuk is aan de kant van het gebrandschilderde raam en het schip is de kant van het orgel ☺)

JdO

ZENDINGSCOMMISSIE

Zendingscommissie anno 2017

Mattheus 28

Sinds jaar en dag kent onze gemeente een zendingscommissie. Uiteraard staat de alom bekende tekst uit Mattheüs 28 centraal:

“Gaaf dan heen, onderwijst alle volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles wat Ik u geboden heb.”

Al bijna 2000 jaar is hier gevolg aan gegeven, en niet zonder resultaat. Miljoenen christenen wonen over de hele wereld verspreid. Wanneer wij op de zondagochtend wakker worden, zijn er in het oosten al christenen bij elkaar gekomen om God groot te maken en wanneer bij ons de avonddienst al lang is afgelopen, zijn er weer andere christenen die juist dan elkaar vinden rondom het levende woord van God. De kerk is een kerk die wereldwijd wortel heeft geschoten. Het is een kerk die leeft. Leven is groeien en bloeien, maar dat gaat niet gepaard zonder uitdagingen of onderdrukking. Elke zondag belijden wij het ook dat we ons verbonden weten met die wereldwijde kerk van onze Heere Jezus Christus - de kerk van alle tijden - de kerk van

alle plaatsen: de kerk in allerlei omstandigheden.

Vanuit gekerstende landen is het woord gebracht naar andere streken. Bonifatius en Willibrord kwamen naar de Lage Landen. Daarna zijn er vanuit ons land zendelingen uitgegaan naar andere landen om daar te delen wie Jezus Christus is.

De wereldwijde kerk

Nu er een kerk is ontstaat in vrijwel alle landen van de wereld, hebben ook duizenden kerken en kerkjes de verantwoordelijkheid op zich genomen om te evangeliseren in hun eigen omgeving. De steen die van de berg rolde is hoe langer hoe groter geworden. De kerk is wereldwijd en leeft!

Dat de kerk tegenwoordig een wereldwijde kerk is en een levend organisme, wil niet zeggen dat alles pais en vree is, of dat alles voor de wind gaat. De kerk heeft te maken met heel veel tegenstand, van buitenaf, maar ook van binnenuit.

Hoeveel kerken zijn er niet, waar onkunde heerst onder veel gelovigen, omdat ze gewoonweg de bijbel niet kunnen lezen, omdat er geen Bijbelvertaling in hun eigen taal beschikbaar is.

Hoeveel kerken zijn er niet, waar de christenen geen goed idee hebben van voor ons alledaagse begrippen zoals zonde en schuld, van vergeving, van naastenliefde, omdat men hun denken en doen nog maar al te zeer is gebaseerd op 'de waarheden' van hun eigen cultuur.

Hoeveel kerken zijn er niet, waar de voorgangers nauwelijks, of in het

geheel geen theologische scholing hebben gehad; door de weeks hard werken om in hun eigen levensonderhoud te voorzien en 's zondags een preek houden zonder ook maar over één studieboek te beschikken.

Hoeveel kerken zijn er niet, waar de leiders in wezen niet weten hoe echt leiding te geven. Ik hoorde van een zendingswerker uit Cambodja, waar kerkelijke leiders soms uit zijn op grote invloed en macht, onderwijl vergetende dat Jezus dienstbaarheid en nederigheid van ons verwacht. Hoeveel kerken zijn er niet, waar men te kampen heeft met heel veel weerstand vanuit de eigen omgeving. Christenen stuiten op hoge, versterkte dijken van onbegrip vanuit hun familie, hun buurt of vanuit de gangbare religie, of het nu de Islam, het Hindoeïsme of het Jodendom is. Soms ook vanuit de politiek, die maatregelen neemt tegen kerken en christenen. Wetten die ouders verbieden kinderen christelijke beginselen bij te brengen (Noord Korea), waar je in de gevangenis komt als door jouw toedoen iemand zich tot het christendom bekeert (Nepal), waar je de doodstraf krijgt wanneer je je laat dopen (Saoedi Arabië). Veel namen van landen kunnen hieraan worden toegevoegd.

Hoeveel kerken zijn er niet, waar leden direct worden geconfronteerd met aanvallen van de satan doormiddel van ziekte, vooral in Boeddhistische streken (Bhutan, Tibet).

Ondanks al deze moeite is de kerk een kerk die zich voedt met de rijkdom in Jezus Christus en draagt ze vrucht. Veel vrucht. De meeste kerken, in welk

land ze zich ook bevinden, zenden hun eigen evangelisten uit.

Denk bijvoorbeeld aan de gemeente van ds. Dorin in Roemenië, die Florin en Ruth hebben uitgezonden naar een klein dorpje om daar een kerk te stichten en op te bouwen. Wij weten ons verbonden

Wij als gemeente weten ons verbonden met die wereldwijde kerk van Jezus Christus en willen ons daar ook voor inzetten. U weet, dat de GZB zich al lang niet meer bezighoudt met evangelisatie alleen. Een sterk accent ligt op het trainen van kerkelijke leiders, zodat de kerk in diverse landen en op verschillende continenten in staat wordt gesteld om zich van binnenuit te versterken.

Er zijn gemeenteleden die jaarlijks een nacht van gebed organiseren om te bidden voor de vervolgte kerk, voor christenen die niet in vrijheid leven, zoals wij.

We leven mee met Israël en wat zich daar afspeelt. Sinds kort is het Rinus de Groot, die zich inzet om op de hoogte te blijven met de laatste ontwikkelingen rond de kerk in Israël en informatie naar de gemeente doorspeelt.

De visie van de zendingscommissie is niet allen diegene te bereiken die nog niet bereikt zijn. Dit wordt tegenwoordig voor een belangrijk deel gedaan door de lokale kerken. We willen u graag ook op de hoogte houden van de ontwikkelingen in de kerk wereldwijd: de groeiende kerk, de kerk die opgebouwd wil worden, de vervolgte kerk, de kerk in Israël, de strijdende en lijdende kerk, de kerk op de vlucht in landen als Syrië. Niet

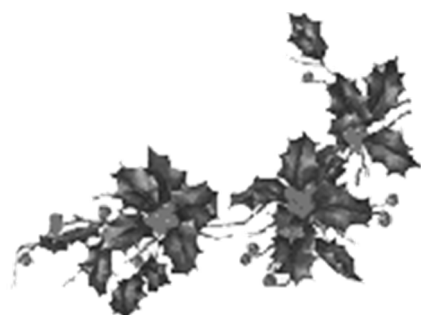
alleen willen we u op de hoogte houden, maar ook een directe betrokkenheid creëren door op te roepen tot gebed (persoonlijk thuis, of in de gebedssamenkomsten), tot financiële ondersteuning waar dat het hardst nodig is, of om direct met hen in contact te staan.

Als gemeente leven we al enkele jaren mee met de kerk van Christus in Copaceni, geleid door Florin en Ruth. De werkgroep Copaceni spant zich er uitermate voor in om dat contact handen en voeten te geven. Het is al weer even geleden dat Peter en Wilma Malaba afscheid hebben genomen van ons. Als zendingscommissie willen we daarom het volgende jaar via de GZB op zoek gaan naar een nieuwe mogelijkheid om onze betrokkenheid bij zending gestalte te geven door mee te leven met een andere zendingswerker(s).

Samenvattend, zoals het treffend is geformuleerd door de GZB: Zending verbindt.

MvdD

PS: De volgende personen zijn lid van de zendingscommissie: Marijke van Middelkoop, Ilze van Kuyk, Karel Aanen, Martijn den Otter en Maarten van den Dool. Martijn's termijn zit er op, dus zoeken we een vervanger. We horen het graag als jij of u belangstelling heeft?

WORLD SERVANTS 2017

Aankomende zomer gaan wij vanuit Ameide en Tienhoven met 13 jongeren en 3 groepleiders mee met een project van World Servants naar Ecuador. Daarnaast zullen 2 jongeren afreizen naar Zambia. In Ecuador gaan we bouwen aan een centrum waar cacaobonen verwerkt worden. De cacaoboeren gaan in dit centrum samenwerken om een eerlijke prijs voor hun cacao te krijgen. In Zambia zullen twee lerarenwoningen gebouwd worden voor de basisschool in Kavinaka, die twee jaar geleden door een groep van World Servants is neergezet. De leraren kunnen dankzij de lerarenwoningen dichterbij de school wonen, waardoor ze langer en vaker les kunnen geven aan de kinderen. Om voldoende geld in te zamelen voor deze twee projecten staan er verschillende acties op de planning, zoals een midwinterduik en (talenten)veiling. We zullen u de komende maanden op de hoogte houden van alle acties.

Karel Aanen

Komende zomer mag ik met een groep jongeren naar Ecuador, om daar voor de lokale bevolking

een betere toekomst op te bouwen. Anderen mensen helpen geeft een positieve stimulans, ook als dit aan de andere kant van de wereld is! Op naar een nieuwe ontdekkingsreis.

Jos Ambachtsheer

Ik had altijd al op mijn bucketlist staan om in een land, waar mensen hard moeten werken om rond te komen, te helpen.

Toen ik werd gevraagd om dit met een groep vrienden te doen heb ik hier niet lang over hoeven na te denken. Ik hoop in Ecuador mijn steentje te kunnen bijdragen en met iedereen een onvergetelijke tijd te beleven!

Corné Bos

Ik ben 23 jaar en werk in het dagelijks leven als Electronica Hardware Engineer. Ik ga dit jaar voor de 2e

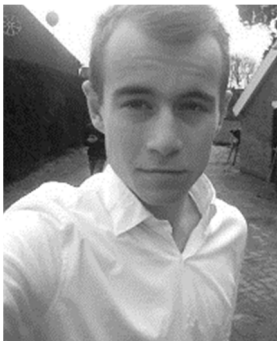
keer mee met World Servants, 2 jaar geleden ben ik op project in Malawi geweest. Ik heb daar kunnen zien wat een impact dit kan hebben op de lokale bevolking en mijzelf. Ik heb dan ook heel veel zin om dit jaar mee te gaan naar Ecuador. Om daar samen met elkaar een beter bestaan voor de lokale bevolking op te bouwen. Ook is het een unieke kans om andere culturen te leren kennen en meer van de wereld te zien.

Neline Bos

Ik ben 20 jaar en ik zit in mijn derde jaar van de PABO aan de Christelijke Hogeschool in Ede. Door

allerlei verhalen uit mijn omgeving heb ik al veel gehoord over World Servants en mede hierdoor heb ik ervoor gekozen om aankomende zomer mee te gaan op een project. Samen met Nienke ga ik bijna drie weken naar Zambia toe, om daar lerarenwoningen neer te zetten. Als ik om mij heen kijk, zie ik dat er zoveel mensen zijn in deze wereld die leven in armoede en zij hebben niet de voorzieningen die wij zo gewend zijn. Ik ga mee naar Zambia om zo de mensen een stapje te helpen op weg naar een betere toekomst en daarnaast om de liefde van God te reflecteren en ook meer over Hem te leren. Ik kijk uit naar de zomer om de mensen in Zambia te ontmoeten en samen te bouwen aan veranderingen!

Chris Dorrestijn

Ik ben 20 jaar en ga mee naar Ecuador. Wij als groep uit Ameide en Tienhoven gaan in Baio Grande een cacao centrum maken! Ik heb er

heel veel zin in! Een van de redenen dat ik mee wil is dat ik graag eens een 'andere' wereld wil zien. Ook wil ik mijzelf ontwikkelen. Ik hoop een onwijs toffe tijd te krijgen in Ecuador!

Nienke Dorrestijn

Ik ga deze zomer mee met een project van World Servants naar Zambia. Daar zullen we lerarenwoningen gaan bouwen zodat

de leraren vaker les kunnen geven. Ik wil graag de mensen in Zambia helpen en ze een betere toekomst geven. Het lijkt mij een hele mooie ervaring!

Annemieke van Es

Ik ben 17 jaar. Op dit moment zit ik in 4 VWO. Dit jaar ga ik voor de eerste keer mee met World Servants. Het project waar ik naar toe ga is in

Ecuador. Daar gaat onze groep helpen met het bouwen van een cacao centrum. Ik heb er erg veel zin in en hoop een mooie ervaring op te doen.

Martijn de Groot

Ik ben 21 jaar dit jaar ben ik begonnen als elektro-technicus bij Elmon in Groot-Ammers. Dit jaar ga ik

voor de tweede keer mee met World Servants. In 2015 ben ik in Bolivia geweest, daar hebben wij geholpen met het bouwen van klaslokalen, dit was een hele mooie ervaring ik heb daar veel van geleerd en gezien. Ik hoop komende zomer aan een cacao centrum in Ecuador te helpen, zodat de mensen daar een goed inkomen kunnen krijgen. Ik heb er erg veel zin in om daar te helpen maar ook om zelf te leren van de bevolking.

Tanja de Groot

Ik ben 18 jaar en ik studeer voor de opleiding sociaal pedagogisch medewerker. Komende zomer ga ik mee met World Servants omdat ik

wat wil betekenen voor de mensen in armen landen. Dit wil ik het liefste doen door zelf naar de mensen toe te gaan en door verandering te mogen zien. Daarnaast lijkt het me mooi om evangelisatie werk te doen. Iets van god's liefde laten zien. Ik ga naar Ecuador toe omdat we daar 84 gezinnen en cacao boeren gaan helpen. Ik kijk ernaar uit om samen met de world servants groep en de local's te werken.

Arjen Lakerveld

Door in Ecuador een cacao centrum te bouwen hebben 84 gezinnen een betere toekomst en kunnen ze groeien. Dat gevoel dat je zoveel mensen kan helpen door eigenlijk zo iets kleins is prachtig. Zo iets 'kleins' kan het begin zijn van een nieuwe wereld.

Marit Lakerveld

Ecuador, klinkt ver hé? Nou dat is het ook! In de zomer van 2016 hoop ik daar met de groep heen te gaan. Daar hopen wij een cacao centrum te

bouwen, hiermee kunnen wij wel 84 families mee helpen! Ik heb mezelf opgegeven omdat ik de mensen daar heel graag wil helpen, en iets wil betekenen in hun leven en verdere toekomst. Nu even wat over mezelf, ik ben Marit Lakerveld, 15 jaar en zit op de Middelbare School op de havo.

Lotte Kraaijenbrink

Ik ben 18 jaar en kom uit

Papendrecht. Ik woon op kamers in Ede waar ik ook studeer. Ik ben eerste jaar Verpleegkunde

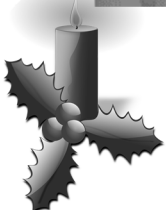
student en doe dit met veel plezier. Ik vind het gaaf om mensen te kunnen helpen, waarvoor deze reis natuurlijk de uitgelezen kans is. Ik ga voor de eerste keer met World Servants mee. Ik hoop dat de reis die we naar Ecuador gaan maken een hele bijzondere reis mag zijn, waarin we vele kunnen leren, doen, betekenis kunnen zijn van de mensen daar en Gods liefde laten zien.

Leanne van Reede

Ik ben 16 jaar en zit in mijn examenjaar van havo. In dit jaar ga ik voor het eerst mee met World Servants. Ik heb er heel veel zin in om me in te zetten voor de mensen in Ecuador.

Want wij zijn hier rijk gezegend met spullen en geld, maar zij niet. Door het cacao centrum wat wij gaan bouwen, krijgen zij meer voor hun producten betaald. Ik vind het fijn dat we de

mensen daar kunnen helpen zodat ze een veel betere toekomst krijgen. Het mooie is dat we daar God door ons heen kunnen laten zien.

Nadine van Reede

Ik ben 17 jaar oud en ik volg de opleiding verpleegkundige. Het is voor mij de eerste keer dat ik met een project van World Servants mee ga. Ik ga mee met World Servant, omdat ik graag mensen wil helpen. World Servants doet dat door met een groep jongeren naar het buitenland te gaan, zo ga ik mee naar Ecuador. Daar gaan wij een cacao centrum bouwen en daar worden dan de cacao bonen verwerkt. Ik vind het mooi dat we niet alleen via geld helpen, maar ook zelf echt aan de slag gaan. We hebben zo ook contact met de mensen die daar wonen. Daardoor kunnen we dingen van hen leren en zien hoe zij daar wonen en dingen aanpakken. Het is fijn dat we daar heen gaan met een christelijke organisatie. Zo kunnen we ons geloof uitdelen aan de mensen daar, maar ook delen met elkaar als groep. Ik hoop zo veel te leren in het geloof maar ook van de cultuur. Ik heb er veel zin in en hoop zo een verschil te kunnen maken.

Celine Puper

Ik ben 16 jaar oud. Ik zit in havo 5 op De Passie in Utrecht. Volgend jaar ga ik voor de eerste keer mee met

World Servants. Met bijna de hele groep uit Ameide gaan we naar het dorpje Bajo Grande in Ecuador om daar een cacao centrum te bouwen. Hierdoor wordt de kwaliteit van de cacao beter en krijgen de boeren eerlijk betaald voor hun cacao bonen. Ik vind het leuk om mee te gaan, omdat dit voor langere termijn positieve gevolgen heeft voor de inwoners van Bajo Grande. Ook vind ik het leuk om samen te werken met de plaatselijke bevolking en wat van hun cultuur mee te krijgen.

Janoek Willemse

Deze zomer ga ook ik mee naar Ecuador met World Servants. Samen met een groep uit de gemeente gaan we daar een cacao centrum bouwen. Meerdere mensen uit die groep zijn ook vriendinnen van mij en dat maakt het natuurlijk nog leuker! Het idee is gekomen vanuit de ervaring van mijn ouders. Zij zijn beide (meerdere) keren mee geweest op reis en ik wilde dat graag ook een keer doen. Mijn vader gaat ook mee als leider. Ik ga naar Ecuador omdat ik denk dat we daar met z'n allen de mensen daar écht kunnen helpen door er zelf daadwerkelijk iets neer te zetten. Verder vind ik het leuk om met kinderen te werken en ik verheug me er op om de kinderen daar te zien en te helpen! Ik ben ook nieuwsgierig naar de religie daar en hoe ze zullen reageren op ons geloof. We hebben er allemaal al heel veel zin in en ben heel benieuwd wat deze reis mij zelf gaat brengen!

Theo Willemse

De vakantie-planning voor komende zomer kreeg een onverwachte wending toen

Janouk aangaf dat ze graag met World Servants mee wilde gaan met een paar vriendinnen. Helemaal goed natuurlijk. Ze gingen echter alleen mee als ik ook mee zou gaan. Dat was ooit wel de bedoeling, maar nu was het eigenlijk iets te vroeg. Met vrienden hebben we namelijk afgesproken met elkaar, als de kinderen groot zijn ;-). een project te doen. Maar goed, Janouk is al groot en het is eigenlijk wel mooi als je dochter zo iets wil doen met haar vriendinnen. Samen met Marjanne ben ik ooit in de Dominicaanse Republiek op (volwassen) project geweest en later met 2 jongerengroepen uit Ameide/Tienhoven. Ik weet wat een project met je kan doen in een wereld waar alles zo onrechtmatig is verdeeld. Dus tijd maken en gaan!

Naast de ontmoeting met mensen in de jungle die echt heel anders leven dan wij, leren we ook dat God door alles heen werkt over de hele wereld. Hij raakt mensen die rijk zijn zoals wij, maar ook mensen die arm zijn zoals zij. Wonderlijk dat we op deze manier elkaar kunnen helpen en de liefde van Jezus kunnen delen en doorgeven. Het wordt een uitputtingsslag, zeker voor Marjanne die thuis achter blijft, maar ik weet dat jullie allemaal een beetje op haar zullen letten.

Rebekka Versluis

Ik ben 26 jaar ik werk momenteel als onderwijs-assistent. En ik doe een opleiding voor administratief medewerkster. Ik ga mee met de groep Ameide-Tienhoven

naar Ecuador naar het plaatsje Bajo Grande in het westen van het land als een kinderwerkleider. Om met de kinderen in het land gaan vertellen over God en Jezus. We gaan een centrum bouwen waar cacao bonen verwerkt worden voor 84 families. Om de cacao bonen voor een eerlijke prijs te gaan verkopen. Ik wil graag de mensen in Ecuador gaan helpen. En mezelf beter te leren kennen in het geloof in Jezus.

JK

KERKGESCHIEDENIS

De Synode van Dordrecht

Waarom was de Dordtse Synode belangrijk voor de kerkgeschiedenis

In hoofdzaak was deze Synode bedoeld om verdere scheuringen te voorkomen en eenheid te brengen in opvattingen, gedachtes en geloof.

Het woord Synode komt uit de Griekse taal, en betekend samenkomst, in het klein noemen we het kerkenraadvergadering, maar is het van grote omvang, dan wordt het Synode genoemd.

Bij de Katholieke kerk worden grote vergaderingen aangeduid met concilie, dit woord komt uit het Latijn, en betekend bijeenroeping.

Het begon met de 80-jarige oorlog, ook wel Nederlandse opstand genoemd. Vanuit Spanje was de enige toegestane godsdienst, het Katholieke geloof.

Vanuit Duitsland met daarbij de noordelijke, westelijke provincies van Nederland en Zeeland had de protestantse Reformatie al dieper wortel geschoten. De Spanjaarden wilde deze geloofsvorm de kop in drukken, de strijd begon in 1568 en duurde 80 jaar tot 1648.

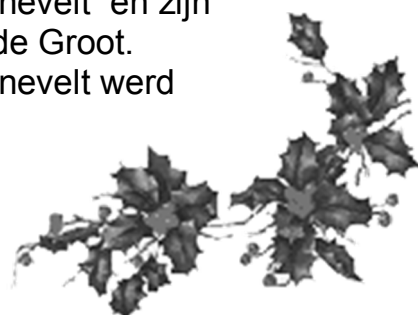
In de zeven provincies die de Republiek der Nederlanden werd genoemd, begonnen verschillende politieke stromingen

en geloofsovertuigingen. In deze godsdienstige verdeeldheid werd een groep Remonstranten genoemd, en de volgelingen van Gomarus contraremonstranten, deze groep kozen voor de sterke positie van het Oranjehuis. Even dreigde zelfs een burgeroorlog binnen in de 80-jarige oorlog. De Remonstranten wilde meer individuele vrijheid daardoor werden ze beschuldigd, afvallig te zijn van het Gereformeerde geloof.

De doelstelling van de Synode was het vastleggen van geloofsbelijdenissen en geloofsformulieren en daardoor eenheid te krijgen binnen het geloof.

In de 80-jarige oorlog was er een 12-jarig bestand van 1609 tot 1621, even een rustige periode met oorlog voeren. Langzaam kwam de gedachten om een einde te maken aan een langdurig religieus en politiek conflict in de Nederlandse Republiek.

Het was een bijzondere kerkelijke vergadering waar tal van politici, predikanten en professoren uit binnen en buitenland bijeen waren gekomen om een einde te maken over de grondslag van het Gereformeerde geloof, later de Nederlandse Hervormde kerk. De Synode werd belegd in opdracht van prins Maurits die streng Calvinistisch was opgevoed. Helaas was hier voor afgegaan de arrestatie van Johan van Oldenbarnevelt en zijn medestander Hugo de Groot. Johan van Oldenbarnevelt werd

veroordeeld op landverraad en onthoofd, maar het was een politieke strijd. Hugo de Groot werd gevangen gezet in slot Loevestein, hij ontsnapte op 22 maart 1621 in een boekenkist, en vluchtte in metselaars kleren via Breda, Antwerpen naar Parijs.

De Synode begon 13 november 1618 met een kerkdienst in de grote Kerk, de vergaderingen waren in de bovenzaal van de kloveniersdoelen, daar werd op 9 mei 1619 voor de honderdvierenvijftigste keer de laatste vergadering afgesloten.

In deze vergaderingen werden de Dordtse leerregels vastgelegd die in 5 hoofdstukken zijn opgeschreven.

Hst 1 – De Goddelijke verkiezing en verwerping

Hst 2 – De dood van Christus en de verlossing van mensen door deze dood.

Hst 3 & 4 – De verdorvenheid van de mensen en de bekering tot God.

Hst 5 – De volharding in het geloof en der Heiligen.

Ook werd de Heidelbergse Catechismus die al in 1563 was opgesteld in Duitsland getoetst op waarheden deze werd toegevoegd als document en Leidraad voor ambtsdragers en hoogleraren. Ook werd in 7 zittingen besloten een officiële Nederlandse Bijbel uit het Hebreeuws en Latijn te vertalen,

bedoeld om eenheid te krijgen, er was al een Delftse Bijbel (1577 en een Amsterdamse Bijbel geschreven met verschillende opvattingen.

Het duurde nog tot 1637 voordat de eerste Bijbel met goedkeuring werd gepresenteerd, deze noemen we de Statenvertaling.

KvdH

ISRAEL

Kennen wij als Christenen de Joden en hun religie?

Onderstaande bijdrage is een uittreksel van een interview met de opperrabbin in Nederland, Binyamin Jacobs. De Jood gebruikt het woord God niet maar noemt Hem de Eeuwige.

De Tora (ook wel Thora of Torah) is het eerste en belangrijkste deel van de Joodse Bijbel, de Tenach. Dit eerste deel bestaat uit de vijf boeken van Mozes: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium. Tora is een Hebreeuws woord en betekent : leer, instructie of wet.

De Tenach is de Joodse Bijbel met 39 Bijbelboeken die ook in het Oude Testament (in een andere volgorde) voorkomen. Een alternatieve naam van de Tenach is Mikwa (geschrift).

We zien wel eens Joden en herkennen hen veelal aan de kleding. De vrouwen een hoed op, lange rokken, de mannen (soms) baarden, pijpenkrullen langs de slapen en een hoed en/of keppeltje. Dit is onder andere afhankelijk tot welke groep Joden men behoort. Zowel de vrouwen als de mannen meestal deels donker (zwart) gekleed.

In het huidige Israël wordt naast spijkergoed heel veel donkere kleding - in combinatie met wit -gedragen door de jongeren.

In onze christelijke kerken zijn we gewend stil te zitten of te staan, zeker wanneer er gebeden wordt. Joden bewegen heen en weer tijdens het bidden. Men noemt dat: sjokkelen. De Jood vergelijkt de ziel met een vinkje

van God en het lichaam is dan een brandende kaars. Het vlammetje is het licht dat naar God toe wil en door de wind wordt heen en weer bewogen. De ziel is als dat vlammetje en wil naar boven. Over het sjokkelen spreekt de Bijbel niet, doch er staat wel in de Bijbel: *Met mijn hele gebeente zal ik U dienen*. Dat getuigt van een totale betrokkenheid van het lichaam bij het dienen van God.

Wie wel eens zelf bij de Klaagmuur heeft gestaan zal de bewegende biddende joden hebben gezien. De Christenen stellen Jezus centraal in hun geloof. Dat kunnen veel Joden slecht accepteren. De Jood heeft er grote moeite mee dat Christenen Joden willen bekeren terwijl Joden zich niet inzetten om Christenen tot het Jodendom te brengen.

Dat de meeste Christenen de terugkeer van het Joodse volk als een vervulling van de Bijbelse profetieën zien, ervaren vele Joden als een erge gedachte, omdat ze zich als het ware gebruikt voelen als een onderdeelje van de christelijke theologie, als stukken op een schaakbord. Voor de Joden is de terugkeer de bedoeling van een groter plan.

De Jood ziet het wonen in het beloofde land niet als het verbonden zijn aan het Jood-zijn. Wel vinden zij het een goede zaak om dat wel te doen. Het biedt veel meer mogelijkheden de Tora te bestuderen. Daarbij komt dat wanneer de Messias komt, je als Jood absoluut in Israël moet zijn.

Het wonen elders op de wereld heeft het grote gevaar in zich dat men geheel opgaat in de bevolking van dat land (assimileren) en de eigen identiteit verdwijnt.

Belangrijke Joodse leiders vinden dat

er te weinig wordt gedaan om de naar Israël geïmmigreerde joden kennis te laten maken met het Jodendom. Zij menen dat er meer moet worden gedaan voor de bevordering van Torastudie en andere vormen van Joods onderwijs. Als men puur om economische of maatschappelijke redenen naar Israël komt en er wordt niets gedaan om hen kennis te laten maken met het Jodendom, dan is alles voor niets geweest. Zonder Tora is er geen Jodendom. De Tora is het geheim van hun bestaan.

Veel Joden hopen dat zij hand in hand met de Christenen mogen blijven strijden voor de verkondiging en praktische uitwerking van het Woord van de Eeuwige in de samenleving.. Met andere woorden het herstel van Bijbelse waarden en normen in onze samenleving. Want als je niet geloofd in de Eeuwige is het erg lastig om je aan Zijn waarden en normen te houden. Waarom zou je? Als je dan denkt dat een andere vrouw leuker is dan de jouwe, heb je geen ijkpunt meer. Je denkt dan misschien: ach, wat maakt het uit? Maar intussen verloeder je jezelf, je gezin en op de duur de gehele samenleving. En dat terwijl God het huwelijk en het gezin als hoeksteen van onze samenleving heeft bedoeld. En zo zijn er meer voorbeelden van verloedering te geven. Daarom zijn de Eeuwige en Zijn Tora ons gemeenschappelijk ijkpunt. Dat maakt het zo bijzonder dat Jood (onze oudste broer) en Christen samenwerken.

Laten we daar als Christenen ook voor gaan!

AEV

TOP 2000 – TOP 1008

Zoals ieder jaar staat alles aan het eind vol met lijstjes.

We hebben bijvoorbeeld de beste sporter, mooiste films, beste auto enz. Je kan het zo gek niet bedenken of er is wel een lijstje voor.

In de muziek heb je ook van die lijstjes bijvoorbeeld de meest verkochte singles of albums van een jaar.

De bekendste van allen is wel de Top 2000 van NPO Radio 2.

Deze begint Eerste Kerstdag en eindigt Oudejaarsavond net voor middennacht. Vierentwintig uur non stop.

Dit is het best beluisterde radioprogramma van het jaar, het is best gezellig. Er zijn verhalen, anekdotes en korte appjes of sms'jes van luisteraars leuk bij het olieballen bakken.

Maar waar gaan de nummers eigenlijk over.

Heel veel nummers gaan over de gewoonste dingen in het leven, anderen hebben weer een positieve ladingen sommige een negatieve. Ik wil een paar nummers van vorig jaar bekijken.

John Lennon – Imagine.

*Stel je voor er is geen hemel
Het is simpel als je het probeert
Geen hel onder ons
Boven ons alleen lucht
Stel je voor dat alle mensen
Leven voor vandaag*

Hoewel het nummer een positieve lading heeft over leven in vrede, is Lennon meteen duidelijk stel je voor er is geen hemel en geen hel, Dit staat

haaks op wat wij belijden.

Queen – Bohemian Rhapsody

*Beëlzebul heeft een duiveltje voor mij
apart gehouden
voor mij, voor mij.*

Als je het meezingt dan zing je dus dat
Beëlzebul voor jou persoonlijk een
duivel apart heeft gezet

Rolling Stones – Sympathy for the
Devil

De titel alleen zegt al genoeg!

Slayer – Angel of Death

Slayer is heavy metal band met zeer
duistere teksten.

Het nummer Darkness of Christ b.v.
eindigt met de zin

*Alleen in de duisternis van Christus
realiseerde ik mij God haat ons allen!*

Dat zegt al genoeg over de band!

Zo zijn er nog wel een aantal nummers
aan te wijzen waarvan de teksten niet
door de beugel kunnen.

Dus luister bewust!

Vanaf 19 december is op Groot
Nieuws Radio de Top 1008.

In de Top 1008 staan alleen maar
Gospel nummers.

Dit kunnen allerlei muziek soorten zijn
zoals luisterliedjes, rock, opwekking,
Nederlandstalig, Engelstalig, pop, enz.
Dus voor ieder wat wils, maar alles
heeft wel een christelijke basis.

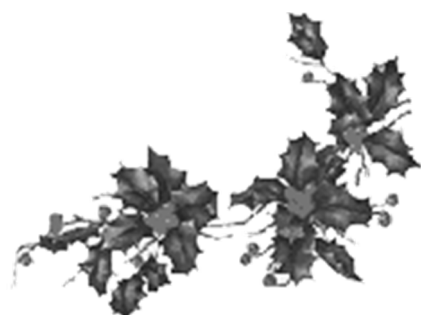
Zelf heb ik dit jaar voor het eerst ook
een lijstje gemaakt voor de Top 1008.

Groot Nieuws Radio is 24 uur per dag
in de lucht, overdag uitzendingen met
veel informatie, 's avonds en in het
weekend non stop muziek en op
zondagmorgen een kerkdienst.

Als u eens naar Groot Nieuws Radio
wilt luisteren, u kunt de zender vinden
op;

- 1008 AM op de middengolf
- www.grootnieuwsradio.nl
- Op tv kanaal 829 (KPN)
- DAB+

TdK

KERSTTRADITIES?

Kerstmis wordt al heel lang omschreven als de christelijke viering van de geboorte van Jezus. Maar veel van de tradities die bij dit feest horen hebben niets met de geboorte van Jezus te maken. Neem bijvoorbeeld de kerstman, een kopie van onze Sinterklaas was in 1931 onderdeel van een reclamecampagne van een bekend colamerk.

In de vierde eeuw voerde de kerk het Kerstfeest in. De kerk wilde daarmee de ingeburgerde religies verbannen. Op 25 december vierden de Romeinen de geboorte van de zon. Dit ging gepaard met veel eten, parades en schouwspelen.

In de lage landen bij ons werd na de langste dag van 21 december een hoge naaldboom omgehakt en opgezet. Op de boom werden versieringen gehangen en rondom de boom werd er drie dagen feest gevierd om deze vervolgens op 25 december te verbranden. Door Kerstmis op 25 december te laten vallen wist de kerk veel mensen over te halen om de geboorte van Jezus te vieren.

Met Kerst gaat het niet zozeer letterlijk om de geboorte van Jezus, maar om de symbolische betekenis ervan. De Joden in de tijd van Jezus waren in de verwachting dat er spoedig een Messias zou komen om ze te bevrijden van de Romeinse onderdrukking en om het volk te leiden naar God.

Hoewel Jezus heel wat andere dingen deed dan het joodse volk had verwacht is dat wel precies waar het om gaat.

We leven nu in een wereld waar niet alles perfect is. Er is veel verdriet en pijn. Kerst staat voor mij voor de hoop

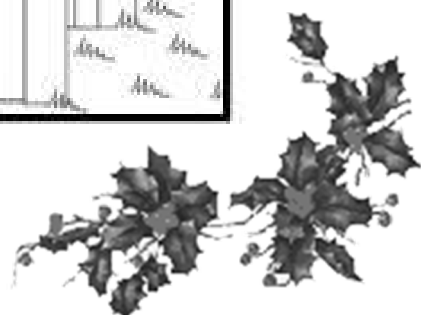
op een wereld waarin we verlost gaan worden van deze imperfecte wereld. Het gaat niet om de geboorte van een kind maar om de komst van God in deze wereld. Waar bij Pasen de nadruk ligt op het opstanding van Jezus past bij Kerst een gevoel van hoopvolle verwachting. Vergelijk het maar dat je als kind bijna jarig bent. Daar kijk je naar uit. Je wilt dat die dag zo snel mogelijk aanbreekt. Ik kan niet wachten....en bidt dat Hij snel terugkomt op deze aarde.

WS

VOOR JOU – voor de allerjongsten

Zoek de verschillen

EEN PIEPKLEIN KERSTFEEST

Je bent nooit te klein voor Zijn liefde!

'letje, kijk uit!' Pietje greep de staart van zijn kleine zusje en trok haar net op tijd terug. De grote kar rolde langs en bespatte ze met modder. 'weer voorzichtig, letje. Straks word je nog overreden.' letje sprong achteruit en moest even slikken. Ze keek met grote ogen rond.

'Ik heb Bethlehem nog nooit zo druk gezien!' riep ze uit. 'Overal mensen. Karren die rollen koeien die loeien. Ezels die trekken. En kamelen.... Wist je dat kamelen spugen?' letje deed een stapje opzij van de kameel naast haar. 'Wat gebeurt er allemaal, Pietje?'

'Kom maar mee, ik zal het je laten zien,' antwoordde het oudere muisje.

Pietje pakte de hand van zijn zusje en samen renden ze naar de top van de stadsmuur. 'Het is tijd om alle mensen te tellen. Ze moeten allemaal naar hun thuisstad gaan om hun naam in het grote boek te zetten.' letje keek om zich heen. 'Dit is een belangrijke dag voor Betlehem.'

'Het is inderdaad een belangrijke dag,' zei een diepe stem achter hen. Pietje en letje draaiden zich om en kwamen oog in oog te staan met een ezel. 'Wauw, wat ben jij groot!' zei Pietje. 'Ik heb nog nooit binnen in de neus van een ezel gekeken.' voegde hij eraan toe, terwijl hij in het neusgat gluurde.

'Jakkiebah,' zei letje.

'Wie ben jij?' vroeg ze aan de ezel.

'Ik ben Daniël. Ik kom uit een stad hier ver vandaan.'

'Ben je hier om geteld te worden?'

'Nee, zei hij langzaam. Ik ben hier voor de koning.'

'Koning?'

'Hebben jullie het dan niet gehoord?'

De koning komt naar Bethlehem.'

'Maar Bethlehem is een piepklein stadje,' wist letje. 'Waarom zou een koning hier komen?'

'Deze koning is bijzonder. Hij komt voor iedereen, groot en klein.'

'Zoals wij?' vroeg Pietje.

'Zoals jullie.'

letje draaide zich om. Haar snoraren sprongen op en neer. 'Pietje, dat moeten we onze vrienden vertellen!' 'Ja! Ja!' antwoordde Pietje. 'Zij willen de koning vast ook zien!'

De muisjes doken tussen voeten, hoeven en rollende karren door en renden naar hun stal.

Ze haastten zich onder het hek door, omhoog langs de paal en hup, op hun favoriete balk.

Vanaf hun plek hoog boven de grond konden ze al hun vrienden zien.

Miriam de merrie was het grootst.

Harrie de haan was neergestreken op de balk. Zes schapen zaten dicht bij elkaar in de hoek. Koosje de koe kauwde op wat hooi. Grumpie de geit zat te mokken in een andere hoek. Hij lachte nooit. Hij was altijd boos op iemand.

Pietje zette zijn handen aan zijn mond en piepte: 'Goed, kom allemaal bij elkaar. We moeten praten.' Niemand bewoog.

letje probeerde het ook. 'We hebben groot nieuws!'

Geen reactie.

letje draaide zich om naar Harrie de haan. 'Kun jij ons helpen?'
'Tuurlijk,' antwoordde Harrie. 'Ik grijp elke kans aan om wat herrie te maken.' Hij boog zijn kop achterover....

Kukeleku!

De dieren keken op. 'Zeg,' bromde Grumpie de geit, 'stop daarmee. Ik probeer een dutje te doen.'
'Pietje en letje hebben groot nieuws!' 'Julie gaan verhuizen?' mompelde Grumpie.
'Grumpie, doe een aardig,' zei Miriam de merrie. 'Pietje en letje, ik ben reuze benieuwd.'
'Er komt een koning naar Bethlehem. Naar ons!' Het bleef lang stil. Toen kraaide Harrie 'Een koning naar Bethlehem? Dat kan helemaal niet!' De anderen snoven, blaatten, hinnikten en loeiden instemmend mee.

'Koningen gaan naar belangrijke plaatsen,' vertelden de schapen.
'En naar belangrijke mensen,' zei Grumpie. 'Niet naar plaatsen als Bethlehem of muisjes als jullie.'
'Pietje en letje,' zei Miriam, 'ik ben bang dat deze plek te gewoon is voor een koning. Er is geen enkele koning die om ons geeft.'
Pietje keek naar letje.
'Tja.... letje en ik gaan toch de koning zoeken.'
Veel succes ermee,' grinnikte Grumpie.
'De koning zien! De koning zien!' letje zoefde langs de paal omlaag. Ze rende naar buiten de straat op, maar toen stopte ze.

'Pietje, waar zou hij zijn?'

Pietje bleef staan en dacht even na. 'Nou, laten we naar de plek toe gaan waar de belangrijke mensen zijn. Naar de stadspoort!'

Daar gingen ze. Bij de stadspoort zaten de leiders van de stad belangrijke beslissingen te nemen. Boven op de poort zag letje een wijze uil zitten. 'Meneer Uil,' riep ze, 'we hebben gehoord dat er een koning naar Bethlehem komt. Hebt u hem gezien?'

'Een koning in het piepkleine Betlehem? Die vind je hier niet.'

De koning was dus niet naar de slimmeriken bij de stadspoort gekomen.

'Ik weet het,' zei Pietje. 'Laten we naar de plek toegaan waar de kamelen wonen. Koningen rijden op kamelen, toch?' Dus de twee muisjes renden naar de plek waar de kamelen verzameld waren. 'Meneer Kameel,' riep Pietje, 'we zijn op zoek naar de koning. Hebt u hem gezien?'

'Malle muis. Ik heb in mijn tijd heel wat rijke en belangrijke mensen gedragen, maar ik kan jullie verzekeren dat ze niet hiernaartoe kwamen. Koningen komen niet naar zulke alledaagse plaatsen als Bethlehem.'

'Maar we hebben met een ezel gepraat en....'

'Pff. Ezels zijn niet te vertrouwen,' gniffelde de kameel.

Pietje zuchtte. 'waar kunnen we nog meer kijken?'

'Nou, laten we overal kijken,' zei letje.

De muisjes renden naar de hoofdstraat, waar de drukke mensen zich aan het haasten waren. Veel drukke mensen, maar geen koning.

Ze renden naar het hotel, waar de slaperige mensen aan het rusten waren. Veel slaperige mensen, maar geen koning.

Ze renden naar de markt, waar de zakenmensen de hele dag aan het werk waren. Veel werkende mensen, maar geen koning.

Uiteindelijk begonnen Pietje en letje moe te worden. Het wed al donder. 'Laten we naar huis gaan, letje,' zuchtte Pietje. 'Ze hebben gelijk. Er komt geen koning voor ons. We zijn niet belangrijk genoeg.'

letje begon met protesteren, maar haperde en zweeg toen. Terwijl ze naar huis gingen liep er een traan over haar wang. 'Ik heb altijd een koning willen zien. Nu zal dat vast nooit gebeuren.'

Maar toen de muisjes in de buurt waren van de stal, zagen ze Daniël de ezel, degene die hun over de koning had verteld. Pietje en letje klommen op het hek. 'We hebben overal in de stad naar de koning gezocht. We hebben hem niet gevonden.'

'Nou ja,' zei de ezel langzaam, 'nu wel!'

Daniël gebaarde met zijn kop naar het middel van de stal, waar alle dieren in een kring stonden. De twee muisjes klommen langs een paal omhoog en keken.

In de kribbe lag een pasgeboren kindje te slapen.

'Wie is hij?' vroeg Pietje.

'Hij is de koning,' antwoordde Miriam.

'Er is een koning naar Betlehem gekomen, precies zoals jullie hebben gezegd.'

'Zijn naam is Jezus,' legde Daniël de ezel uit. 'God heeft hem gestuurd om van ons te houden, ons te helpen en te redden.'

'Hij is voor mij gekomen ook al heb ik jullie uitgelachen?' vroeg Harrie de haan.

'En voor ons? Ook al geloofden we jullie niet?' vroegen de schapen.

'En voor mij? Ik ben nogal vaak sikkeneurig,' gaf Grumpie toe.

Daniël glimlachte en knikte met zijn grote kop.

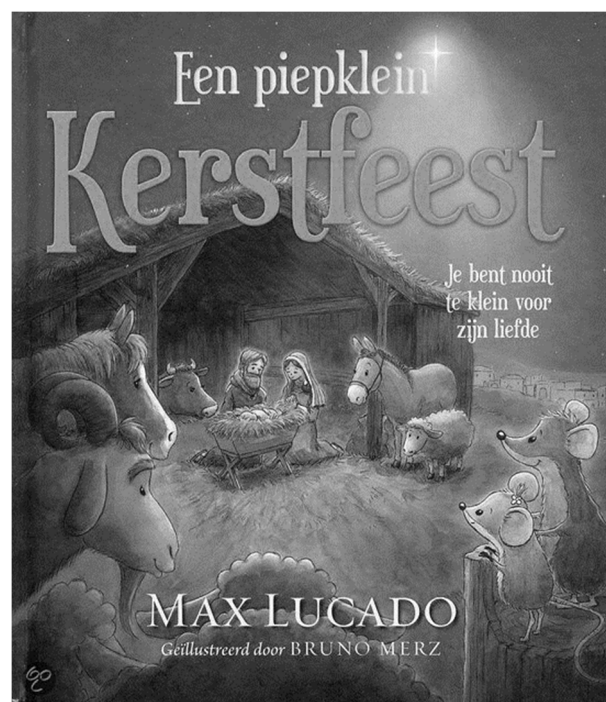
'God heeft Jezus voor ons allemaal gestuurd.'

'Wie had dat gedacht?' zei Pietje. 'Een koning voor iedereen.'

Een klein traantje van vreugde rolde langs letjes wang omlaag. 'Hij is voor ons allemaal gekomen,' zei letje met een lach.

'Zelf voor een kleintje zoals ik!'

Max Lucado

VOOR JOU – 12 MIN

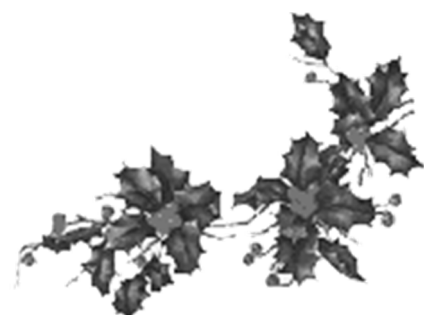
Toen ik vanmorgen mijn kopje thee zette, was de vraag op het label van het zakje zoiets als: bij welk moment in de geschiedenis zou je aanwezig geweest willen zijn? Meteen flitsten er allerlei gedachten door mijn hoofd. De bevrijding van Nederland in 1945, Willem Barentsz, de ontsnapping van Hugo de Groot uit Slot Loevestein, de Gouden Eeuw, of de Middeleeuwen, de kroning van koningen, zeeslagen van Michiel de Ruyter... ik zou er graag bij geweest zijn. Gewoon, in een hoekje, aan de kant. Alleen maar kijken wat er precies gebeurde. Alsof je een film ziet, maar dan in het echt.

Spannende momenten, heldendaden of bijzondere ontdekkingen... Wacht, nee, er is één moment, waar ik echt graag bij had willen zijn. Geen spannend verhaal, geen helden, het gebeurt in een dierenverblijf. Een klein kindje wordt geboren. Twee heel gewone mensen buigen zich vol verwondering over een voerbak, waarin het kindje ligt, in doeken gewikkeld. Een paar heel gewone herders komen langs. Het ziet er zo eenvoudig uit, geen pracht en praal, geen dappere daden, maar een klein hulpeloos Kindje. Maar hoe bijzonder dit is, vertelt een engel aan de herders: *Wees niet bevreesd, want zie, ik verkondig u grote blijdschap, die voor heel het volk wezen zal, namelijk dat heden voor u in de stad van David de Zaligmaker geboren is; Hij is Christus, de Heere.* En daarna, een menigte engelen die de eer van God zongen. Ja, daar had ik graag bij willen zijn. Maar tegelijkertijd ben ik blij dat het niet zo is. Had ik het kunnen geloven

als ik alleen dat hulpeloze Kindje had gezien? De twee eenvoudige mensen die voor Hem zorgden? Wij weten nu hoe het met dat Kindje is afgelopen. Dat het echt is gebeurd, dat Jezus aan het kruis voor onze zonden is gestorven, maar ook dat Hij is opgestaan. Dat Hij zal terugkomen om alles heel te maken wat gebroken was en dat Hij ons het eeuwige leven wil geven.

In deze tijd wordt op veel manieren het Kerstverhaal weer verteld. Misschien zie je het voor je. Wat doe jij? Kijk je ernaar vanuit je hoekje, langs de kant, onopvallend? Of doe je er iets mee? Kniel je neer voor Hem en aanbid je de Koning? Ik moet denken aan een oud lied. Misschien is het een beetje moeilijke taal, maar je ouders kunnen je vast wel uitleggen wat er wordt bedoeld: *Ik kniel aan Uwe kribbe neer, o Jezus, Gij mijn leven! Ik kom tot U en breng U Heer, wat Gij mij hebt gegeven. O neem mijn leven, geest en hart en laat mijn ziel in vreugd en smart, bij U geborgen wezen.*

CB

VOOR JOU – 12 PLUS

Buiten zijn....

In de tijd dat ik jullie leeftijd had, waren er geen telefoon, tablet en computer om je te vermaken.

Je deed een spelletje met een vriend(in) of je ging buitenspelen met de kinderen uit de buurt.

Naast het gewone buitenspelen was er nog iets wat ik graag deed, namelijk de weilanden in. In de weilanden bij ons achterom (wij hadden achterom uitzicht op de watertoren van Ameide-Zuid) nam ik een lange rechte stok van 6 a 7 meter mee die gebruikt werd om over de bredere sloten te kunnen springen (ging niet altijd goed, met als resultaat een boze moeder en een nat pak).

Ik keek vaak omhoog naar de wolken of ik zat ergens in het gras om me heen te kijken naar de mooie natuur. De natuur is één van die wonderlijke dingen die God gemaakt heeft. Ik kan wel veel andere dingen opnoemen in de schepping waarvan ik elke dag geniet. Allemaal gemaakt en bedacht door onze machtige God. Waar kan jij van genieten.....

WS

WANT ALZO LIEF...

Er was eens een man, die het Kerstfeest maar een hoop onzin vond. Niet dat hij een nare man was, of zo. Nee, hij was een aardige en fatsoenlijke persoon, die goed zorgde voor zijn vrouw en kinderen, en zo goed mogelijk probeerde te doen tegenover zijn medemens. Hij geloofde alleen niet in de incarnatie van Jezus Christus, welke de kerk in deze dagen zo predikte. Tegen zijn vrouw, die een trouw kerkganger was, zei hij: "Het spijt me echt, maar ik kan gewoon niet geloven dat God een mens moest worden en naar de aarde moest komen. Het slaat gewoon nergens op."

Op een avond voor Kerst gingen zijn vrouw en kinderen naar de kerk om de nachtdienst bij te wonen. Hij had geen zin om mee te gaan. "Ik zou mezelf maar een hypocriet vinden," zei hij, "ik blijf liever thuis, maar ik zal op jullie wachten."

Kort nadat zijn gezin was weggereden, begon het te sneeuwen. De man liep naar het raam en zag de sneeuwvlokken steeds dikker en zwaarder worden. "Nou ja", dacht hij, "als we dan toch Kerst moeten vieren, dan kan het maar beter een witte zijn." Hij liep terug naar zijn makkelijke stoel en ging de krant erin lezen.

Een paar minuten later werd hij opgeschrikt door een ploffend geluid dat buiten vandaan leek te komen. Het ploffende geluid werd snel gevolgd door een andere, en weer een andere. Eventjes dacht hij dat iemand sneeuwballen tegen zijn ramen aan het gooien was. Toen hij de voordeur

opendeed, om te zien wat er aan de hand was, zag hij een zwerm vogels in zijn voortuin. Ze waren gestrand in het winterweer, en in hun wanhopige zoektocht naar een schuilplaats, waren ze tegen zijn raam aangevlogen.

“Ik kan ze toch hier ook niet zo laten doodvriezen,” dacht hij bij zichzelf. “Maar hoe kan ik ze helpen?” Plots dacht hij aan de schuur, waar ook de pony van de kinderen stond. Het was er in ieder geval warm en droog. Snel ging hij naar binnen om zijn jas te halen en baande zich door de sneeuw een weg naar de schuur. Daar deed hij de deuren wijd open, en ontstak het licht. Maar de vogels kwamen niet.

“Misschien kan ik ze lokken met wat eten.” Dacht hij. Dus haastte hij zich weer naar het huis, om terug te komen met een zak met oud brood, waarvan hij een spoor van kruimels strooide vanaf de voortuin tot de schuur. Maar de vogels negeerden de kruimels, terwijl ze rond bleven ploeteren in de sneeuw.

Hij probeerde ze in de schuur te krijgen door om hen heen te lopen, en ondertussen “Shhh, shhh!” te roepen. De vogels vlogen alle kanten op, behalve naar de warmte.

De man mompelde in zichzelf: “Ze vinden me natuurlijk maar eng en raar. Kon ik maar een manier bedenken om ze te laten weten dat ze me kunnen vertrouwen. Als ik nu zelf voor een tijdje een vogel kon worden om ze in veiligheid te brengen.”

Op datzelfde moment hoorde hij de kerkklokken luiden. Hij stond even stil om te luisteren naar de aankondiging van het Kerstfeest. Toen viel hij op zijn

knieën in de sneeuw, vouwde zijn handen, en zei: “Nu begrijp ik waarom U het moest doen.”

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leve.” Johannes 3:16

(bron: Kerstverhalen.com)

